

Збірка документів про Героїв Небесної Сотні
Революції Гідності та бійців, які загибли в
зоні антитерористичної операції на сході
України, з Тернопільщини

ПАПКА № 99

ДЛЯ

паперів

Публікації про Мазура Андрія, жителя
с. Камухова Тередовлянського району Терно-
пільської області, який помер у госпіталі 03
серпня 2015 року після отримання у бою травми.

Інтернет-ресурси та газета „ГОВА Тернопіль-
ська газета” (Тернопіль, - 2015, - 12-18 серпня, - №30(416)).
Копії ютуберний друк та вирізка з газети

20 р.

Крайні дати: 03 серпня 2015 року
12-18 серпня 2015 року

К-сть документів: 3

К-сть аркушів: 8

Зберігати: постійно

Загинув боєць АТО з Тернопільщини Андрій Мазур

Криза в Україні у Тернополі

03 серпня 2015

Боєць Андрій Мазур із Теробовлянщини після отриманих в бою травм помер у госпіталі сьогодні, 3 серпня. Трагічну звістку повідомляє Тернопільський обласний військкомат у своєму facebook. Попрощатися з воїном на Тернопільщині можна буде орієнтовно 5 серпня. Детальнішої інформації поки немає.

[Тернопільський обласний військовий комісаріат](#)

Некомерційна організація · 390 уподобань

· 3 серпня о 5:44 · Змінено ·

Знову втрати на Тернопільщині....

Сьогодні, 3 серпня в Харківському військовому госпіталі помер сержант Мазур Андрій Євгенович, боєць гірсько-піхотної бригади, житель с. Налужжя, Теробовлянського району.

Орієнтовний час прибуття з м. Харькова - 5 серпня.

Співчуваємо рідним та близьким.

Редакція висловлює співчуття рідним і близьким бійця. Вічна пам'ять герою...

<http://te.20minut.ua/kriza-v-ukrayini/zaghinuv-boyec-ato-z-ternopil-shini-andrij-mazur-10456172.html>

Загиблого в АТО Андрія Мазура поховують в середу, 5 серпня, в рідному селі (ОНОВЛЕНО)

Криза в Україні у Тернополі

05 серпня 2015

Сьогодні вранці тіло бійця привезли на Тернопільщину. Оскільки рух авто, яке везло тіло Героя, пришвидшився у вечірній час, то годину зустрічі перенесли на дві години раніше, тож не всі, на жаль, змогли зустріти Андрія Мазура на КП у Кременці та Тернополі.

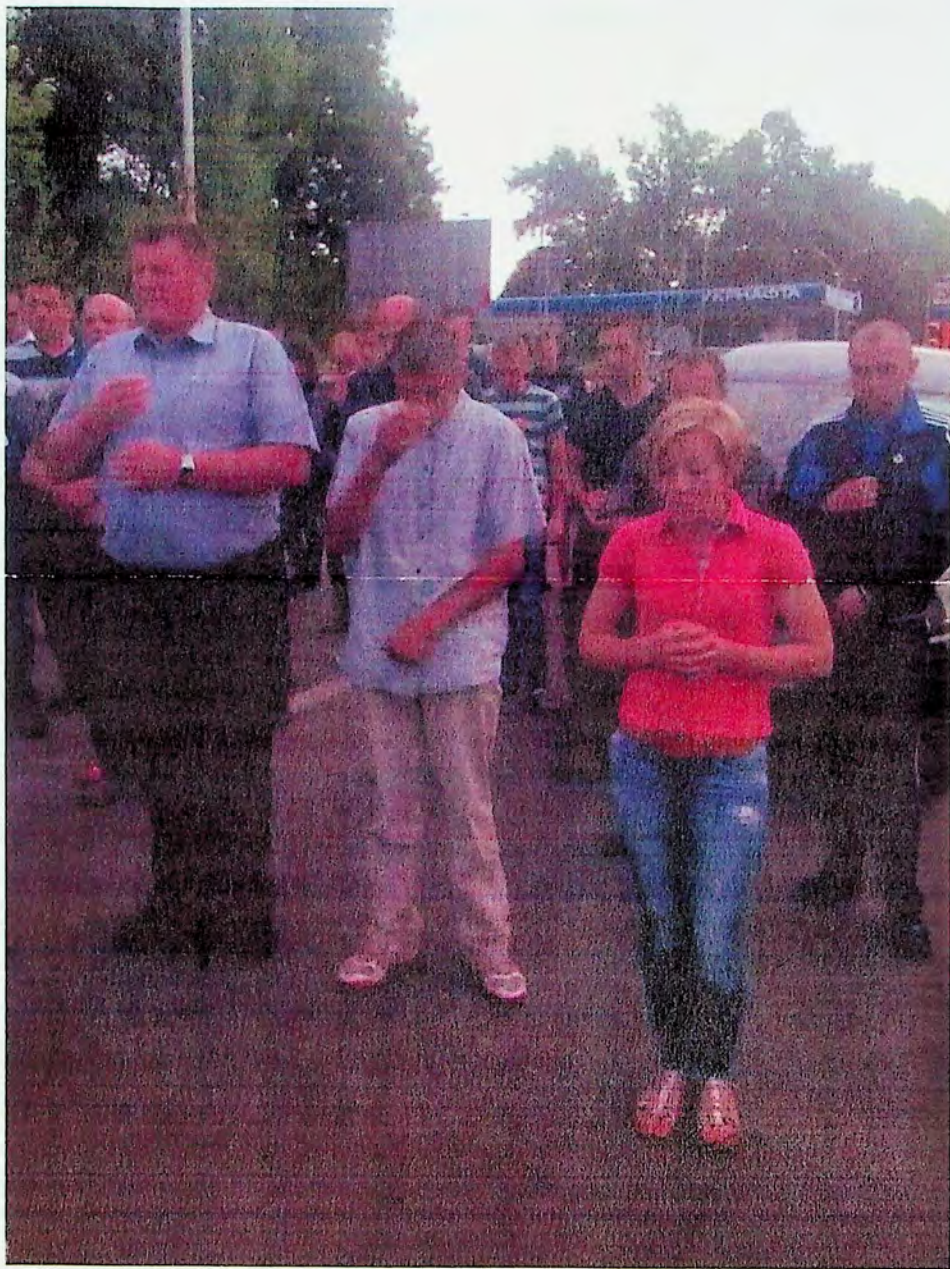
Поховують бійця в середу, 5 серпня, повідомили кременецькі волонтери.

фото - тернопільського обласного військкомату

z

<http://te.20minut.ua/kryza-v-ukrayini/zaghiblogho-v-ato-adriya-mazura-pohovayut-v-seredu-serpnya-v-ridnomu-s-10456354.html>

«Йду за сина, щоб йому не довелося це пережити...»

Андрієві Мазуру залишалося два тижні до демобілізації

Ірина КОШІЛЬ

– У мене не було поганого передчуття, – з боєм у голосі каже дружина Андрія Мазура Леся. – Я була поруч з ним у госпіталі, знала, що бачу його щодня... Хоча ми й не розмовляли, бо Андрій багато спав, але все сподівалися, що організм очистять і він одужає. А в ніч з 2 на 3 серпня мені наснилося, що Андрій зайшов до хати, опустився навколішки біля дивана, де я спала, подивився на мене, сонну, кілька хвилин, а тоді міцно пригорнув. «Андрію, ти що прощаєшся зі мною?» – прошепотіла налякано. А він нічого не відповів, тільки пригорнув ще міцніше. І я прокинулася... На годиннику була друга ніч, а на душі – тяжко і тривожно. Вранці сіла у метро і поїхала до нього в госпіталь, тільки вже не встигла. Андрій помер...

39-річного Андрія Мазура із села Налужжя Тербовлянського району мобілізували торік 24 липня. Спочатку був три тижні на військових навчаннях на полігоні у Виноградіві Закарпатської області, а відтак у складі 128-ої гірсько-піхотної бригади вирушив на фронт. «Йду за сина, щоб йому не довелося це пережити. На війні не місце для молодих...» – пояснював рідним.

Андрій Мазур воював у гарячих точках, завжди був на передовій, однак нікому не розповідав про пережите і побачене. «У нас спокійно, не хвилюйся...» – заспокоював дружину щоразу, коли телефонував. У січні бійцями вдалося прийти у відпустку. За ті 18

днів, що був удома, старався більше часу провести з рідними. У сімейному колі заспокоювався, хоча війна вплинула на його характер і поведінку.

Андрій став дратівливим і замкнутим, – пригадує дружина, – навіть новин не вмикав, бо казав, що те, що показують, то лише про людське око. «Там таке, чого вам ніколи не покажуть і не скажуть», – сказав одного вечора і вийшов з кімнати. І поки він був удома, новини ми більше не дивилися.

Коли закінчилася відпустка, Андрій повернувся на Схід. Того разу потрапив під селище Станиця Луганська, а за два тижні до демобілізації, 9 липня, отримав поранення під час виконання бойового завдання.

Осколки від фугаса поранили йому живіт. Лець живого бійця доправили до місцевої лікарні. Там його прооперували і витягли осколки, але в організм потрапила інфекція. Андрієві ставало дедалі гірше і його перевели до Харківського військового шпиталю. У Харкові лікарі робили все можливе, щоб врятувати життя бійця, але шансів на одужання було мало...

Ми не відразу дізналися, що Андрія поранено, – сумно зітхає дружина. – Він, напевно, думав, що все обійдеться, не хотів зайвий раз засмучувати, бо знав, що й так тут, удома, серце не на місці. «Мені дуже зле, приїжджай...» – попросив по телефону, коли його вже везли до Харківського шпиталю. Його слова були, як грім з ясного неба. Не знала, за що мені братися, чого чекати. «Все буде добре, побачиш...» – заспокоював мене, а самому ставало дедалі гірше.

Три тижні Андрій провів у військовому шпиталі, а тоді його ввели у стан штучної коми. 3 серпня він помер, не приходячи до тями...

Ми з Андрієм прожили 20 років разом, – розповідає пані Леся. – Він був дуже добрим, нікому ні

коли не зробив зла, люди його поважали. У нього було важке дитинство, їх у сім'ї було троє братів, Андрій був наймолодший. Коли йому виповнилося 14 років, їхнього батька збила на смерть машина, через кілька років померла від раку мати, а п'ять років тому ми ще й поховали його середнього брата, який теж трагічно загинув. Мої батьки замінили йому і тата, і маму, любили його, як рідного, а він любив їх. Андрій дуже цінував сім'ю. Коли йшов на війну, наказував нашому 19-річному синові Володі, щоб піклувався про всіх, щоб не дозволяв мені плакати, бо тепер він за старшого. При Андрієві ми могли ні за що не турбуватися, бо знали, що він владнає всі проблеми й негаразди, а тепер нам доведеться вчитися жити без нього...

Поховали Андрія Мазура у рідному селі 5 серпня. Віддати шану Героєві разом із рідними та друзями зійшлися односельці, приїхали бойові побратими, з якими він провів в окопах не один фронтний день, знайомі й незнайомі люди несли квіти, щоб покласти їх до могили того, хто віддав життя за рідну землю. Вічна пам'ять...

КІЛЬКІСТЬ АРКУШІВ
ПЕРВІВІБЕНО
№ _____
4 10

У справі прочито і пронумеровано 8
(вісьме)
В тому числі: літерні аркуші _____
пропущено _____
номери _____ аркуші внутрішнього опису _____
Посада Ліс
Дата: « 08 » жовтня 2015 р.